

rigtigt i en ny Lov at søge indført Bestemmelser, der ogsaa i saa Henseende kunde gøre nogenlunde Fyldest. I dette Øjemed har Flertallet under Nr. 2 og 3 stillet hertil sigtende Vædringsforslag, af hvilke det første i Righed med mange andre Landes Margarine Lovgivning forlanger en bestemt Adskillelse mellem Beholdningerne af Margarine og Smør i de Udsalgssteder, hvor begge Dele forhandles, hvorved det vil blive Kunderne let at kontrollere, om den af dem forlangte Vare udleveres dem af den tilsvarende Beholdning, medens en saadan Kontrol ofte bliver umulig, naar Smør- og Margarinefustagerne som nu, staa Side om Side — undertiden endog ganske skjulte af Disken. Det andet Vædringsforslag tilsigter at forhindre et vistnok vidt drevet Misbrug, idet der ofte gives Konsumenterne margarinetillavet Mad, hvor de tro, og sikkert med god Grund maa tro, at saa smørtillavet. Ofte er Bedraget end mere flagrant, som f. Eks. naar Kunden udtrykkelig forlanger Smørrebrød og betaler det som saadan, men han i Virkeligheden kun faar et Surrogat for det forlangte og betalte Smør.

Flertallet skønner ikke, at der kan rejses berettigede Svævninger imod disse Forsøg paa at værne Konsumenternes Ret, saa meget mindre som Flertallet har bestræbt sig for at holde de værnende Bestemmelser inden for saa snævre Grænser som overhovedet muligt, naar de skulle saa nogen virkelig Betydning, ligesom det vistnok ej heller bør lades ude af Betragtning, at Vædringsforslaget Nr. 3 er analogt saavel med den nugældende Lovs som med det forelagte Lovforslags § 3 (sjette Punktum), og at en streng Fortolkning af denne Bestemmelse formentlig vilde have medført samme Resultat som det, der nu udtrykkelig fastslaaes i Vædringsforslaget.

Et Mindretal (C. Danneffjold-Samsøe, Knudsen og Møller) erkender ikke Nødvendigheden af den under Nr. 2 foreslaaede Vædring, der, om den vedtages, vil volde Detailhandlerne baade Udgift og Besvær.

Samme Mindretal kan ikke slutte sig til

Vædringsforslaget under Nr. 3, dels fordi Forslaget ikke paa en konsekvent Maade gennemfører Tanken om at værne Konsumenterne — idet alt hvad der tilvirkes i Brød- og Kagebagerier er undtaget —, og dels fordi en Bestemmelse som den foreslaaede, hvis den skal overholdes, vil nødvendiggøre en lidet ønskelig Svævning fra Politiets Side i de paagældende Virksomheder.

Et andet Mindretal (Bojsen og Møller) maa fraraade, at den Smørprocent af 12, som findes i Forslagets § 4, nedsættes til 5 pCt. — Den Omstændighed, at der ifølge § 4, saavel paa Margarinebeholdere som paa Emballagen af ethvert udleveret Stykke Margarine, skal staa angivet, hvor stor Smørprocenten er, turde for Konsumenterne være et tilstrækkeligt Værn imod Forsælfning. — Skønt det hidtil har været tilladt at indblende indtil 50 pCt. Smørstedt i Margarinen, har dette ikke foranlediget væsentlige Ulemper, fordi vor Margarine har en saadan Farve, at den ikke kan faa Anvendelse uden for Landets Grænser.

At formindste Smørmængden i Margarinen til under 12 pCt. forekommer derfor ikke os at ligge i nogens Interesse.

Et tredje Mindretal (Knudsen) har under Nr. 8 stillet Forslag om, at første Stykke i § 10 skal udgaa. Det heri indeholdte Forbud tilsigter, ifølge de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, at gøre det muligt for Danmark at opretholde sin nuværende gunstige Stilling paa det udenlandske Smørmarked. Saa vidt Mindretallet bekendt, er der imidlertid aldrig fra England fremkommet Klager over, at der skulde være anvendt skadelige Konserveringsmidler i det Smør, der tilføres fra Danmark; saadanne Midler anvendes utvivlsomt heller ikke i dette Smør, og nogen Grund til at tro, at man i England nærer eller vil komme til at nære Misstanke i saa Henseende, foreligger formentlig ikke. Naar endvidere henses til, at der i Smør, som tilføres England fra andre Lande, baade i australsk og i irsk Smør, anvendes andre Konserveringsmidler end